

Johannes' særlige arbejde

Skriftsteder: Matt. 3; Mark. 1, 1-11; Luk. 3, 1-18.

Hjælp til studiet: *Den store Mester*, s. 57-69; *Fra Bibelens Skatkammer*, bind 7, s. 93-108.

Lektiens hovedtanke: Vi vil gerne fortælle andre om Jesus, ligesom Johannes gjorde.

Særlig for forældre

»Sindet er mest modtageligt i barndommen og ungdommen. Det er her, man skal erhverve sig kraften til selvbeherskelse. I hjemmets hygge og ved familiens bord udøves der en påvirkning, hvis følger er af evig varighed.« - *Den store Mester*, s. 59. Hvilket ansvar vi har!

Speciel sang: Samme som for foregående lektie.

Søndag: Hvor mange ting kan du og dit barn nævne, som Johannes kan have set på sine vandringer i naturen?

Mandag: Lad barnet lave en scene med Jordanfloden i en sandkasse. Staniol kan glimrende gøre ud for en flod. Små kviste og blomster gør billedet fuldstændigt.

Tirsdag: Lad som om du er Johannes, der prædiker for soldaterne, skatteopkræverne og de andre. Sig til dem alt, hvad Johannes sagde, de skulle gøre. (Se Matt. 3, 4-11).

Onsdag: Tal om begrebet at »sørge over sine synder.« Når vi virkelig er ked af vore synder, vil vi bede Jesus hjælpe os ikke at gøre disse synder mere. Lad barnet lave en due af ler for at fremstille duen, der kom ned efter Jesu dåb. I *Fra Bibelens Skatkammer*, bind 7, s. 103 er der et godt billede.

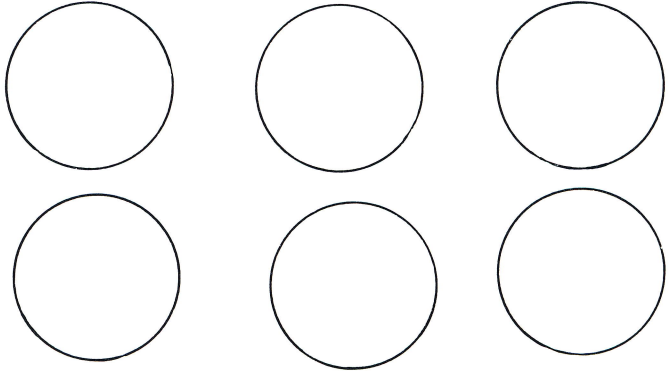

Torsdag: Bibelen siger, at Johannes spiste vilde biers honning. Forklar, at bier laver honning af nektar fra blomster. Lav en bi af en tøjkleme, af den korte slags. Vinger af farvet papir limes på.

Fredag: Tal om den tid, hvor barnet skal døbes. Barnet er naturligvis ikke gammelt nok endnu. Der er mange ting, det må lære at forstå forinden. Det er aldrig for tidligt at begynde at forklare åndelige sandheder for barnet.

Læs beretningen igen: Mark. 1, 1-11.

Udenadsvers: »Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst.«
Mark. 16, 16.

Lektien

Mor, Gerda og Pia sad på et tæppe i skyggen af det store ahorntræ i baghaven. Det var igen blevet den tid på dagen, hvor mor ville fortælle historie. Dette er, hvad mor fortalte de to småpiger:

Kan I huske, at Zakarias og Elisabet fik en lille dreng, og det var en stor overraskelse for dem. Det var den dreng, der skulle hedde Johannes.

Han boede sammen med sin mor og far ude på landet. Medens Johannes endnu var ganske lille kunne han godt lide at vandre ude i bakkerne og i skoven. Han kunne lide at høre fuglene synge. Han så dem bygge deres reder. Dyrene var hans venner.

Da Johannes blev større, studerede han alt om disse vidunderlige ting, Gud havde skabt. Hans mor fortalte ham beretninger fra Bibelen. Johannes lærte mange ting om Gud.

Hans forældre fortalte ham, at Gud havde et ganske særligt arbejde til ham. Han skulle fortælle folket om Jesus, Messias. Johannes vidste, at der ventede ham et meget vigtigt arbejde. Hver eneste dag, medens han voksede op, prøvede han at berede sig for dette vigtige arbejde.

Da han var blevet voksen, begyndte han at tale til folket om Jesus. Han fortalte dem, at der snart ville komme en, som var Messias, ham, som alle ventede på. Alle mennesker var meget spændt.

Johannes prædikede ved Jordanfloden. Mange mennesker kom og lyttede til ham. Han sagde til folket, at de skulle være kede af deres synder. Han sagde til dem, at de skulle lade sig døbe. Når mennesker bliver døbt, sænker prædikanten dem ned under vandet og løfter dem op igen. Det viser, at alle deres synder er taget bort. Nu tilhører man Jesus. Der var mange mennesker, der ville lade sig døbe af Johannes. De var kede af deres synder. De ønskede, at Jesus skulle tilgive dem. Derfor døbte Johannes dem.

En dag, medens Johannes talte til nogle mennesker, så han en nærme sig. Det var Jesus! Johannes så, at han så meget venlig ud. Han så, at han smilte så venligt til børnene.

Jesus kom hen til Johannes. Han sagde: »Jeg vil gerne døbes!«

Johannes ville ikke så gerne døbe Jesus. Han syntes ikke, at Jesus havde nogen synder, som han kunne være ked af. Og det havde Johannes ret i. Men Jesus ville vise alle, at det var rigtigt at lade sig døbe.

Derfor gik Johannes og Jesus sammen ned i vandet. Meget, meget forsigtigt sænkede Johannes Jesus ned under vandet. Lige så forsigtigt løftede han ham op igen.

Da Jesus kom op af vandet, skete der noget vidunderligt. Himmelen åbnede sig, og der kom noget ligesom en due og satte sig på Jesus. Dette noget var Helligånden, Guds særlige hjælper! Gud ville gerne, at alle skulle vide, hvor glad han var, fordi hans Søn var blevet døbt. Han lod også Jesus vide, at hans arbejde ville betyde liv for menneskene. Helligånden, Guds særlige hjælper, ville være med Jesus, når han gjorde sin Faders arbejde. Nu var Jesus parat til at begynde på sin særlige opgave.

Men der skete også noget andet. Gud sendte ikke alene sin særlige hjælper til Jesus, men han talte til ham. Ja! Jesus hørte, at hans Fader talte til ham. Dette er, hvad Gud sagde til ham: »Denne er min søn, den elskede, i hvem jeg har velbehag.« Johannes blev så glad. Han var sikker på, at Jesus var Frelseren, ham, der skulle tage folkets synder bort.

Det var vel nok en dejlig dag ved Jordanfloden! Men vi ved, at der kommer en dag, som bliver endnu mere vidunderlig. Det er den dag, hvor Jesus kommer fra Himmelen med alle de strålende engle. Så vil han hente os hjem til Himmelen. Der vil vi kunne høre Gud tale til os, ligesom han talte til Jesus.

Vi må alle berede os for denne vidunderlige dag. Vi vil gerne møde hinanden i Himmelen, ikke sandt? Men fremfor alt ønsker vi at se Jesus. Vi ønsker, at han snart vil komme, ikke sandt?

